SPORTULUI — O PONDERE TOT MAI MARE ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE FIZICĂ

(Urmare din pag. 1)

fizică ar ține seama atît de necesitatea ca această lecție să devină mai atractivă, cît mai ales de aceea ca ea să-și sporească eficiența. Pe această cale **s-ar ușura formarea deprinderilor practice și s-ar dezvolta gustul și pasiunea elevilor pentru practicarea sistematică a exercițiilor fizice, a diverselor ramuri sportive.**

Aceeași concluzie s-a desprins și cu ocazia recentei mese rotunde organizată de ziarul nostru, în colaborare cu sectorul de propagandă al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, care a avut ca temă principală de discuție CONȚINUTUL ȘI EFICIENȚA LECȚIEI DE EDUCAȚIE FIZICĂ, privite sub toate aspectele. La această masă rotundă, așa cum am mai anunțat, au participat specialiști reprezentînd diferite sectoare ale sistemului de educație fizică din țara noastră, pornind de la profesorul de educație fizică, a cărui activitate se desfășoară nemijlocit la catedră, și pînă la cercetători în acest domeniu. Invitații noștri la această dezbatere au fost solicitați să răspundă la următoarele cinci întrebări:

1. Care considerați că trebuie să fie scopul educației fizice în procesul de instruire a elevilor?

2. Ce loc poate ocupa sportul în programa școlară și în lecția de educație fizică?

3. În raport cu răspunsul la întrebarea anterioară, cum ați vedea structura și conținutul programei școlare?

4. Ce aspecte considerați că trebuie reconsiderate în metodica organizării și desfășurării lecției, pentru mărirea eficienței ei și pentru realizarea scopului educației fizice?

5. Cum apreciați actualul sistem de notare a elevilor la educația fizică și ce propuneri de îmbunătățire puteți face?

Iată, concentrate, expuse foarte succint, opiniile exprimate de către participanții la masa rotundă, în ordinea luărilor la cuvînt:

EXERCIȚII ZILNICE, ACASĂ

● Prof. GHEORGHE MITRA, **Liceul „Gh. Lazăr", București:** Educația fizică are o situație aparte. Obiectivul său esențial este acela de a răspunde anumitor cerințe majore: **să contribuie la asigurarea unei sănătăți robuste, la împlinirea pe planuri cît mai multiple a personalității copilului, la destinderea lui, să combată nocivitatea, să stimuleze influențele pozitive ale mișcării.**

Consider necesar un echilibru stabil între exercițiile cu conținut analitic și inițierea în diferite ramuri sportive, în funcție de vîrsta elevilor. Cum, însă, **două lecții pe săptămînă sînt insuficiente** pentru a acoperi un asemenea volum de cerințe, **pledez în favoarea unei maniere moderne de practicare a educației fizice,** în care sens **ar trebui ca programa să prevadă și elemente și exerciții de lucru zilnice pentru acasă.** De altfel, această modalitate corespunde cerințelor societății moderne, în dezvoltarea ei impetuoasă.

Programa ar trebui să cuprindă cerințe, mijloace și probe de control. Toate, evident, sub imperiul unui echilibru, pornindu-se, desigur, de la baza materială existentă în fiecare școală.

Consider că **nu poate fi vorba de o modificare a metodicii, ci de o intensificare a ritmului de lucru,** la îndemîna oricărui cadru didactic care își **iubește** și **vrea să-și onoreze profesiunea. Sporind ritmul, se obține o creștere evidentă a indicilor funcționali ai organismului și, implicit, a eficienței lecției.** Ceea ce, în fond, se și urmărește.

Sînt pentru probe de control și nu pentru norme.

SPORTUL — UN ACT DE CULTURĂ

● Prof. univ. LEON TEODORESCU, **rectorul Institutului de Educație Fizică și Sport:** Educația fizică trebuie să contribuie, prin mijloace specifice, la dezvoltarea personalității elevului. **Este necesar să se realizeze sporirea capacității de efort, care este o cerință a societății moderne.** Realizarea obiectivelor devine mai lesnicioasă prin practicarea sportului, firește, nu numai sub aspectul performanței, ci ca o necesitate a omului modern.

Sportul nu reprezintă numai o componentă a modernului în viața contemporană, ci constituie în același timp un act de cultură. În școală, ca și pe un plan mai general, este necesar să vorbim despre educația fizică și educația sportivă. Practicarea sportului trebuie, însă, înțeleasă ca mijloc al educației fizice. Iar eficiența acesteia poate spori cu condiția de a i se acorda aceeași importanță, ca obiect de învățămînt, de care beneficiază și celelalte discipline.

Pentru lecțiile de educație fizică, **antrenamentul sportiv trebuie să constituie un model,** așa cum, de pildă, stau lucrurile în școlile din R. D. Germană. Iar rezultatele excelente obținute acolo nu mai au nevoie de comentarii, deoarece le cunosc toți specialiștii.

De altfel, aceste concluzii la care ne-am referit foarte pe scurt rezultă și din experimentul întreprins recent de către Institutul nostru, la cererea Ministerului Învățămîntului.

ȘCOALA MIȘCĂRILOR NATURALE ȘI A MINGII

● Dr. în științe pedagogice NICU ALEXE, **directorul Centrului de cercetări științifice al C.N.E.F.S.:** Educația fizică trebuie să urmărească **o instruire de esență — sportivă și aplicativă — bazată pe un număr restrîns de deprinderi, în scopul învățării și perfecționării lor, pe temeiul mișcărilor naturale, cu menținerea exercițiilor analitice pentru o perioadă de timp.**

Atît exercițiile analitice, cît și sportul trebuie să-și găsească locul în cuprinsul lecției, a cărei intensitate se impune să fie mai ridicată. **În primii ani de școală** (înțelegînd clasele I—IV) **este necesar să cultivăm o adevărată școală a mingii, în paralel cu celelalte mișcări naturale** (alergare, aruncare, sărituri), **precum și gimnastică acrobatică.** În felul acesta vom reuși să educăm deprinderile motrice ale elevilor. După aceea, **în anii următori de școală, se va putea trece la predarea jocurilor sportive** (unul sau doi ani pentru același joc). Nu este lipsit de interes ca în privința educației fizice, la fel cum se procedează în cazul celorlalte obiecte de învățămînt, **elevii să fie deprinși a lucra și în afara școlii (să se dea teme pentru acasă).**

Ar fi deosebit de util pentru cadrele didactice din școli ca în **noile programe să se formuleze mai concret sarcinile fiecărui ciclu.**

O MENTALITATE FAVORABILĂ SPORTULUI

● Prof. GHEORGHE POPESCU-COLIBAȘI, **Liceul nr. 2 cu program de educație fizică din Brașov.** Este foarte important ca **în școală să creăm, în primul rînd, o mentalitate favorabilă sportului la toți factorii** (elevi, părinți și chiar profesori de alte specialități).

Programa școlară trebuie să fie un sintetic manual de educație fizică, din care profesorul să aleagă ceea ce poate realiza el. Deci, să i se ofere posibilitatea de a alege singur mijloacele.

Normele de control n-ar trebui să fie fixe, ci să aibă o valoare stimulativă. Ar fi foarte bine ca ele să fie diferențiate pe regiuni.

Pasiunea și capacitatea profesorului determină, în ultimă instanță, reușita orei de educație fizică. Mulți profesori lucrează de mîntuială, nu manifestă interes. Există în rîndul unor cadre didactice credința că dacă au intrat în cancelarie nu vor mai ieși din ea pînă la pensie, **indiferent de activitatea pe care o desfășoară.** Evident că există și un mediu prielnic, de mult creat, pentru propagarea unei astfel de mentalități. În cazul celor care nu muncesc, ar trebui, însă, să se procedeze la schimbări disciplinare. Pe de altă parte, **ar trebui găsite modalități de stimulare a cadrelor didactice care depun suflet în ceea ce fac.**

DA, IDEII JOCURILOR DE MIȘCARE

● Prof. CONSTANTIN IOANIȚESCU, **Institutul pedagogic Iași:** Educația fizică reprezintă o activitate care face adaptarea omului — prin mijloace pedagogice — la condițiile contemporane, avînd, deci, unele implicații sociale.

Cît privește pretinsa dispută dintre educația fizică și educația sportivă, ea nu este fondată. Dacă se practică corect educația fizică, implicit se realizează și educația sportivă. La ora actuală se face, de asemenea, o nejustă diferențiere între educația fizică de masă și cea de performanță. În acest sens, în foarte multe locuri aprecierea profesorului de educație fizică are drept criteriu (exclusiv) rezultatele sportive obținute. Cele două laturi trebuie, însă, îmbinate. În ceea ce mă privește, **subscriu ideii jocurilor de mișcare pe care a subliniat-o și tovarășul Emil Ghibu, în articolul recent publicat de ziarul „Sportul".** Ar trebui, de asemenea, să vedem ce mijloace din antrenamentul sportiv ar putea fi adaptate lecției de educație fizică.

În privința diferențierii normelor de control pe regiuni, o asemenea măsură nu este oportună, deoarece la absolvire toți elevii trebuie să aibă un bagaj motric unitar.

Cu privire la notare, aș vrea să arăt că la Iași s-a făcut un experiment cu bune rezultate. S-au fixat trei grupe de elevi: cu calități foarte bune, cu calități obișnuite și cu calități sub limitele vîrstei. **Notarea elevilor s-a făcut și se face în funcție de progresele care apar** în cazul fiecărui elev, **de interesul depus** și **de atitudinea acestuia față de obiectul educației fizice.**

Cît privește procesul de modernizare a lecției de educație fizică, el presupune folosirea pe scară mai largă a materialului intuitiv, a unor metode moderne de lucru, dar fără fetișizarea lor.

PENTRU UN MANUAL DE EDUCAȚIE FIZICĂ

● Prof. GHEORGHE MATUȘA, **Liceul nr. 5 Ploiești:** Profesorii de educație fizică au un control mai puțin exact asupra eficienței muncii lor, spre deosebire de ceilalți profesori de la alte obiecte de învățămînt, ale căror rezultate se văd la admiterea elevilor în învățămîntul superior.

Se simte nevoia unui manual și pentru educația fizică. Ar fi bine ca pentru lucrul în aer liber, acest manual să devină obligatoriu la toate școlile. Pentru sezonul de iarnă, însă, ar trebui să existe trei variante de lecții, în funcție mai ales de condițiile existente. Sportul ar trebui să apară mai mult la clasele mari.

Cît privește normele de control, ele asigură atingerea unui anumit nivel de pregătire. Majoritatea acestor norme sînt stimulatorii, dar unele din ele nu-și găsesc acoperirea în realitate (de pildă, tragerile în brațe la elevele de clasa a XII-a, care cu greu se pot efectua).

DINAMISMUL ORELOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ

● Prof. VICTOR TIBACU, **Liceul „Gheorghe Șincai" București:** Eficiența lecției de educație fizică este condiționată de modul în care lucrează profesorul. Ea depinde de cîțiva factori: dinamism, intensitate și densitate. Profesorul de educație fizică este dinamul principal. El trebuie să aibă, însă, calități pedagogice căci dinamismul se poate însuși ulterior.

În privința locului și importanței sportului în lecțiile de educație fizică și în programa școlară, mă alătur în totalitate opiniilor exprimate în recentele articole ale tovarășilor **Emil Ghibu** și **Leon Teodorescu.**

Programa ar trebui diferențiată în funcție de criterii demografice. Fiindcă unele sînt condițiile în marile centre și altele în micile orașe din provincie. Tot cu **referire la programă, ar fi necesar să se includă și exerciții de combativitate,** deoarece se simte nevoia la ora actuală a dezvoltării calităților de voință. Propun, de asemenea, să fie prevăzute și discipline sportive care se pot practica într-un grup restrîns de elevi. În aceeași ordine de idei, **se simte nevoia unui manual cu exerciții pentru 40—50 de elevi și nu numai pentru 4, 5 sau 6, cum ne oferă actuala programă.**

O problemă asupra căreia există încă neclarități este aceea a îmbinării sportului de masă cu cel de performanță. Din acest motiv, în multe unități școlare, cadrele didactice întîmpină dificultăți.

În privința notării, cred că nu este necesară o periodicitate strictă. **Ar fi mai potrivit ca notele să se acorde doar la finele trimestrului.** Aceasta avîndu-se în vedere specificul obiectului nostru.

COPILUL LA SPORT CÎT MAI DEVREME

● Prof. CONSTANTIN POPESCU, **directorul Școlii sportive nr. 2 din București:** Scopul lecției de educație fizică trebuie să-l constituie **asigurarea unei pregătiri fizice și sportive generale.** Este nevoie de o sporire a eficienței sportive a lecției de educație fizică. **Lecția trebuie sportivizată, copilul să practice sporturile cît mai devreme.** În fiecare școală ar trebui să se practice 2—3 sporturi, evident, în funcție de caracteristici și condiții.

Cu privire la **programă,** ea trebuie să aibă **o parte obligatorie** și **una mai elastică.**

SĂ SELECȚIONĂM EXERCIȚII EFICACE

● Prof. MIRCEA SIMION, **Liceul „I. L. Caragiale" Ploiești:** Programa trebuie să conțină cerințe, iar în funcție de condițiile locale să se aleagă mijloacele. În ceea ce privește conținutul lecției de educație fizică, ar trebui reconsiderată selecționarea exercițiilor fizice, după criteriul eficacității. Nu se poate renunța nici la exercițiile formative, dar trebuie incluse în lecție și sporturile, cărora să li se atribuie un loc de bază.

Probele de control să nu implice în primul rînd notarea, ci să stimuleze deprinderile motrice. Profesorul trebuie să cunoască bine colectivul de elevi, deoarece altfel, în cazul jocurilor, nu poate face o notare bună.

GRUPE DE LUCRU PE RAMURI SPORTIVE

● Prof. PETRE DARIE, **Liceul „Nicolae Bălcescu" Rm. Vîlcea:** În proporție de 90 la sută, reușita lecției de educație fizică depinde de pregătirea profesorului, de tactul său pedagogic.

Sînt pentru sportivizarea lecției. Jocurile să fie incluse în lecții în forme competiționale simplificate, corectarea greșelilor de execuție putîndu-se face pe parcurs. Din proprie experiență pot spune că am obținut rezultate deosebite stabilind grupele de lucru, pe anumite ramuri sportive, încă de la începutul anului școlar. Acest fapt a determinat o eficiență crescută a lecțiilor.

Cu privire la programă, cred că ea trebuie să aibă rolul de manual cu indicații metodice, cu precizări de orientare. **Din păcate, unii profesori se mărginesc la rolul de antrenori, lucrînd doar în specialitatea avută în institut** și neglijînd în fapt majoritatea elevilor.

În privința notării, datorită bunei organizări a lecțiilor, a interesului pe care îl manifestă elevii, la școala noastră nu s-au ivit „conflicte". Elevii sînt interesați să lucreze și, evident, obțin note bune.

LA FETE, EXERCIȚII CU OBIECTE

● Prof. IOANA DEAC, **Liceul nr. 33 București:** Pregătirea sportivă este bine să se facă prin mai multe ramuri, ceea ce imprimă caracterul de **multilateralitate. În privința programei,** sînt și eu de părere că trebuie să conțină numai cerințe, iar mijloacele să și le aleagă profesorul. Probele de control să fie stabilite, dar nu și normele de control. Le fete, să se prevadă exerciții cu obiecte — eșarfe, cercuri, mingi. Să se lucreze pe anumite aparate, iar verificările să se facă la fel.

OBIECTUL SĂ FIE DENUMIT EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT!

● Conf. univ. ION ȘICLOVAN, **șeful catedrei de teoria și metodica educației fizice a I.E.F.S.:** La această masă rotundă a existat un cilmat de înțelegere, ceea ce este bine. Educația fizică apare ca un element al educării individului. Sportul ajută la formarea personalității elevului. **Obiectul în școală ar trebui definit EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT. De educație fizică și de sport trebuie să se ocupe nu numai profesorii de specialitate, ci toți factorii** (organizația de pionieri, cea de U.T.C.) avîndu-se în vedere sarcinile sporite pe care le are astăzi educația fizică. Modernizarea lecției apare prin conținut.

În privința notării, ea trebuie să se facă în raport cu interesul general al elevului față de sport. Calitățile fizice sînt — nu de puține ori — înșelătoare, deoarece pot ascunde tocmai lipsa de pasiune pentru sport.

Totodată, se impune ca ea să cuprindă mijloace foarte variate.

Notarea n-ar trebui să fie rigidă, pentru a nu îndepărta pe elevi de la practicarea educației fizice, a sportului. Elevilor să li se insufle și dorința de a lucra acasă, individual.

Probele de control să fie obligatorii, iar normele strict orientative. **Trebuie găsită o modalitate de folosire a elementului competitiv, care deși nu este indicat întotdeauna, are totuși un rol stimulator recunoscut.**

Lecție de educație fizică la liceul „Gheorghe Lazăr", unde baschetul e mult îndrăgit de elevi.

SĂ SOLICITĂM MAI MULT CAPACITATEA DE EFORT

● Prof. VICTOR MAZILU, **cercetător în cadrul Centrului de cercetări științifice al C.N.E.F.S.:** Se discută prea mult despre mijloace și se uită scopul educației fizice în școală. Sîntem încă tributari unor concepții conservatoare în privința capacității de efort a elevilor. **Profesorul trebuie să știe mai întîi ce nevoie are clasa, pentru a stabili apoi și mijloacele corespunzătoare de lucru:** se poate pune accent pe îndemînare, viteză sau rezistență, în funcție de caracteristicile colectivului.

Prin lecția de educație fizică profesorul trebuie să urmărească în principal a contribui la sănătatea elevilor. **La terminarea ciclurilor școlare,** pe lîngă obișnuitele examene, **ar fi necesare —** după exemplul oferit de alte țări — **și examene de capacitate fizică.**

La clasele I—IV se face, în prezent, prea puțin.

În conținutul programei se impune să dăm dovadă de mai mult curaj, deoarece practica ne-a luat-o înainte. **La clasele V—VIII programa să aibă un caracter polisportiv. Elevii să practice anumite ramuri de sport pe grupe, potrivit înclinațiilor și dorințelor lor.** Viteza și rezistența sînt două calități motrice care nu trebuie scăpate din nici o lecție.

Normele de control să fie corelate cu un brevet de educație fizică. Să se treacă un complex de teste la clasele IV, VIII, X și XII.

PROGRAMA SĂ NU ÎNGRĂDEASCĂ FANTEZIA PROFESORULUI

● Prof. LUMINIȚA OLTEANU, **Liceul „Aurel Vlaicu" București:** Consider necesară îmbinarea mijloacelor analitice cu sportul. În acest fel, sporește interesul elevilor pentru lecție.

Profesorul tînăr nu este sprijinit suficient pentru a se impune, pentru a-și forma o personalitate.

Programa trebuie să constituie un izvor de inspirație și să nu ducă la diminuarea personalității profesorului.

Exercițiile pentru eleve să facă posibilă menținerea grației, dar să țină seama și de cerințele impuse femeii în societatea modernă.

O contribuție mai importantă la combaterea unor mentalități depășite, la răspîndirea exercițiilor fizice și a sportului, poate și trebuie să o aducă și propaganda sportivă, care deocamdată nu se face suficient simțită.

ADAPTAREA LECȚIILOR LA CONDIȚIILE GEOGRAFICE

● Prof. ION SAVA, **din activul Secției sport-turism a C.C. al U.T.C.:** Se face simțită nevoia unei mai bune sistematizări în organizarea activităților sportive de masă și de performanță. Fiindcă rezultatele sînt, deocamdată, diferențiate.

Efectele lecției sînt direct condiționate de modul cum elementele analitice se îmbină cu cele sportive. Evident, sportul este necesar să își facă simțită prezența în lecțiile de educație fizică, dar trebuie găsite adaptări în funcție de condițiile geografice. Altele vor fi sporturile propice de introdus în lecție în școlile din Miercurea Ciuc, de pildă, unde condițiile favorizează practicarea schiului și patinajului, și altele la Alexandria sau Turnu Severin.

SPORTULUI — LOCUL PE CARE ÎL CERE VIAȚA

● Prof. TRAIAN PREDETEANU, **Liceul „Gheorghe Lazăr" București:** Realitatea dovedește că practica a luat-o puțin înaintea teoriei. Trebuie să i se acorde sportului locul pe care îl cere viața. **Programa să aibă un caracter metodic-orientativ. Ea trebuie să fie unică pentru întreaga țară, dar să ofere posibilități de aplicare diferențiată.** Programa va cuprinde TOATE sporturile și nu cum se întîmplă în prezent, cînd, de pildă, fotbalul, cel mai îndrăgit sport de către elevi, este slab reprezentat.

SPORTUL MAI TEMEINIC ANCORAT ÎN PROGRAMĂ

● Conf. dr. EMIL GHIBU, **vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport:** Legea sportului și Rezoluția Conferinței pe țară a mișcării sportive reprezintă documente de mare importanță în stabilirea corectă a sarcinilor și direcțiilor principale ale programei. **Trebuie să existe o strînsă interdependență între lecția de educație fizică, ora de sport și activitățile sportive de masă și de performanță ale elevilor.** Îmbinarea acestora într-un mod armonios va determina o sporire evidentă a eficacității educației fizice, a interesului elevilor pentru sport. Lecția de educație fizică trebuie să aibă multă varietate, efort susținut, atractivitate. Toate acestea duc, firește, la creșterea eficienței lecției.

Sportul a devenit o formă modernă de mare eficacitate și el trebuie să fie temeinic ancorat în programă și implicit în lecție.

Experiența valoroasă acumulată de cadrele noastre, precum și în alte țări în privința pregătirii sportive a copiilor, în domeniul minisporturilor, trebuie să se reflecte mai mult asupra formei și conținutului lecțiilor de educație fizică.

Ceea ce s-a putut, în primul rînd, remarca în desfășurarea acestei „mese rotunde", care s-a prelungit pe o durată de aproape 8 ore, a fost acordul unanim în chestiunile de fond ale temei pusă în discuție. Participanții au dat definiții foarte apropiate scopului pe care trebuie să-l urmărească lecția de educație fizică, arătînd că el ar consta în contribuția la formarea unor bune deprinderi de mișcare, la asigurarea sănătății elevilor, la dezvoltarea fizică armonioasă și la formarea personalității acestora.

Un punct de vedere unitar a existat, de asemenea, în privința necesității sporirii ponderii sportului în programele și în lecțiile de educație fizică. Aceasta atît în ideea unei mai bune realizări a obiectivului urmărit prin lecțiile de educație fizică, cît și a sporirii dinamismului acestor lecții, a creșterii gradului lor de atractivitate și de eficacitate.

Pornind de la această cerință, participanții la „masa rotundă" au subliniat oportunitatea adaptării programei școlare existente, prin îmbinarea exercițiilor analitice de gimnastică cu inițierea și perfecționarea într-una sau mai multe ramuri sportive, în raport cu condițiile din școli și cu posibilitățile și dorințele exprimate de elevi. Totodată, a rezultat din dezbatori ideea ca programa să fie diferențiată după criterii geografice și demografice, după cicluri de învățămînt și chiar după sex. O condiție esențială a programei școlare, asupra căreia cei care au luat cuvîntul s-au declarat unanim de acord, a fost aceea ca programa să aibă un caracter orientativ, lăsîndu-se posibilitatea profesorului să-și aleagă singur mijloacele — în funcție și de specificul colectivului — să poată avea fantezie creatoare.

O sugestie exprimată de unii dintre vorbitori, împărtășită și de ceilalți, a fost aceea de a obișnui elevii să lucreze și acasă, dîndu-li-se teme, așa cum se procedează și în cazul celorlalte obiecte de învățămînt.

Un acord deplin s-a manifestat în privința probelor de control, considerate ca utile, cu condiția ca ele să nu fie rigide și să nu oblige la îndeplinirea unor norme stricte. Tot în această ordine de idei, s-a apreciat ca pozitivă notarea elevilor nu numai în funcție de calitățile fizice etalate, ci și de pasiunea, de interesul manifestat de ei, de progresul realizat în cadrul lecțiilor.

Mulțumind călduros și pe această cale tuturor celor care au onorat invitațiile de participare la „masa rotundă" organizată de ziarul „Sportul", ne exprimăm speranța că toate concluziile rezultate din desfășurarea ei vor constitui un reper util pentru factorii interesați, în vederea găsirii celor mai bune soluții.

Au reprezentat redacția:
Constantin FIRĂNESCU
Tiberiu STAMA și **Paul IOVAN**

— VOLEI —

STEAUA ÎN FAȚA UNEI NOI EDIȚII A C.C.E.

Peste două zile, campioana băieților, echipa Steaua, se va prezenta la startul unei noi ediții a Cupei campionilor europeni.

Istoria participării steliștilor la C.C.E. nu cuprinde deocamdată decît două capitole. Primul, datînd din 1967, consemnează prezența lor pînă în semifinale, iar al doilea se referă la următoarea ediție, cînd campionii noștri au reușit să ajungă în finală, pierzînd trofeul în fața echipei T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia. Hotărîrea federației de a nu mai înscrie formațiile campioane în C.C.E. a scos, apoi, pentru un an, echipa antrenată de Tănase Tănase din rîndul competitoarelor.

Cucerind din nou titlul național, Steaua se află, acum, în fața primei confruntări din actuala ediție C.C.E. La Amsterdam, ea va întîlni echipa campioană a Olandei, **Deltalloyd A.M.V.J. Amsterdam.**

Înaintea plecării spre capitala „țării lalelelor", am stat de vorbă cu antrenorul TĂNASE TĂNASE.

— În partidele susținute în campionat nu ați avut probleme, cîștigînd clar fiecare întîlnire.

— Într-adevăr, elevii mei au, la ora actuală, o formă bună, se înțeleg perfect între ei pe teren, ceea ce facilitează realizarea unui joc apreciat de public.

— Voleiul olandez a făcut progrese notabile în ultima vreme. Credeți că poate surveni vreo surpriză?

— Nu trebuie subapreciați campionii Olandei. Mi-am dat seama la mondiale de valoarea lor crescută. Eu însă nădăjduiesc să trecem peste acest tur...

— Ce jucători veți folosi?

— Lotul bine cunoscut: Stamate, Barta, Rauh, Crețu, Cristiani, Iorga, Poroșnicu, Duduciuc, Rotaru, Antonescu (fără State și Enescu).

— După Deltalloyd, pe care credem că Steaua o va învinge totuși, un obstacol dificil va fi, fără îndoială, Burevestnik Alma Ata, deținătoarea trofeului, pe care o veți întîlni apoi.

— Burevestnik este o echipă puternică, din care fac parte jucători valoroși: Antropov, Kravcenko, Portnoi, prezenți la „mondiale", Saurambaev, Ragozin și Goncearov. Pînă atunci însă, ne gîndim doar la olandezi...

Dacă Steaua joacă la fel, ca în fața Rapidului, nu există motive de îngrijorare.